

**Громадська організація
«Київський економічний науковий центр»**

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«НАУКА ТА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПІТАЛ
У СИСТЕМІ ФАКТОРІВ
ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕКОНОМІКИ»**

17 серпня 2019 року

Київ
2019

УДК 330.101(063)
НЗ4

Наука та інтелектуальний капітал у системі факторів трансформації економіки: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Київ, 17 серпня 2019 р.). – К.: ГО «Київський економічний науковий центр», 2019. – 104 с.

УДК 330.101(063)
НЗ4

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

Чорний О. В.

ГЛОБАЛЬНИЙ МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ДИСКУРС ТА ЕКОНОМІЧНЕ ЗНАННЯ,
ЯК ЙОГО СКЛАДОВА 6

СЕКЦІЯ 2. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Вуришана

ПРИВЛЧЕНИЕ ПРЯМЫХ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ
В ЭКОНОМИКУ КИТАЙСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ 9

Ляшенко В. І., Осадча Н. В.

РИЗИКИ ВИКОРИСТАННЯ ФАКТОРУ СИЛИ ТА ТЕРОРИЗМУ
В МІЖНАРОДНИХ КОСМІЧНИХ ВІДНОСИНАХ 12

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Водовозов Є. Н.

ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ ІМІТАЦІЙНОГО МОДЕЛЮВАННЯ
ДЛЯ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ОПТИМІЗАЦІЇ МАРШРУТІВ
МІСЬКОГО ПАСАЖИРСЬКОГО ТРАНСПОРТУ 17

Горбаченко С. А.

МОРСЬКИЙ ТРАНСПОРТ УКРАЇНИ: ПОТОЧНИЙ СТАН
ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ 19

Кириченко О. С.

ДЕРЖАВНА ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ
МОДЕРНІЗАЦІЇ ПРОМИСЛОВОСТІ КРАЇНИ НА ЗАСАДАХ ТЕХНОЛОГІЙ
ЧЕТВЕРТОЇ ПРОМИСЛОВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ 22

Крилова І. І.

АТРИБУТИ І ПРИНЦИПИ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ
У СФЕРІ ВОДОПОСТАЧАННЯ ТА ВОДОВІДВЕДЕННЯ 26

Malinoshevska Kateryna

CONDITION AND PROSPECTS OF DEVELOPMENT
OF AGROINDUSTRIAL COMPLEX IN UKRAINE 29

СЕКЦІЯ 4. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Аболхасанзад А.

ІНТЕГРАЛЬНА ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ
ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ 32

Albdrane M.

SOCIAL CAPITAL AS A SIGNIFICANT FACTOR FOR THE DEVELOPMENT
OF SMALL ENTERPRISES 35

Аскеров Т. Т. АДАПТАЦІЙНІ МОЖЛИВОСТІ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ СТРАТЕГІЧНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА РОЗДРІБНОЇ ТОРГІВЛІ	38
Васильцова С. О., Пидоря Ю. О. СТИМУЛЮВАННЯ ЗБУТУ ТА ПРЯМИЙ МАРКЕТИНГ ЯК ПРОСУВАННЯ ТОВАРУ І ПОСЛУГ НА РИНОК	41
Ващенко О. П. ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНКИ РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ	44
Гевлич Л. Л., Гевлич І. Г. КОНЦЕПЦІЯ ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ.....	46
Гонтюк В. А. SWOT-АНАЛІЗ ЯК ПЕРЕДУМОВА ФОРМУВАННЯ ПРОГРАМИ РОЗВИТКУ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА.....	49
Корольов Д. С. ПРИНЦИПІ СИНХРОНІЗАЦІЇ У ФОРМУВАННІ МОДЕЛЕЙ КОМПЕТЕНЦІЙ УПРАВЛІНЦІВ КОМПАНІЇ	52
Малиш І. А. УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ	55
Мартинюк О. А., Луньов Д. Ю. УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ІТ-АУТСОРСИНГУ В УКРАЇНІ.....	57
Палант А. Ю., Стаматин В. В. ПОНЯТИЕ О МЕТРОПОЛИТЕНЕ КАК О СИСТЕМЕ В СВЯЗИ С ВНЕДРЕНИЕМ ПРОГРАММНО-ТЕХНИЧЕСКОГО КОМПЛЕКСА АВТОВЕДЕНИЯ ПОЕЗДОВ.....	60
Соловей М. С. РИНОК ЗЕРНА ТА ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА ПОЛІТИКА ВИРОБНИЦТВА ЗЕРНА В УКРАЇНІ.....	63
Яворська Н. П., Булацик С. В. СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ ПОНЯТТЯ «ІНТЕРНЕТ-ТОРГІВЛЯ»	66
СЕКЦІЯ 5. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА	
Котик Л. І. ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ ТРАНСФОРМАЦІЇ БУДІВЕЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ В СУСПІЛЬНІЙ ГЕОГРАФІЇ	69
СЕКЦІЯ 6. ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА	
Вихованчук М. В., Хитра О. В. СИНЕРГЕТИЧНИЙ КОНТЕКСТ HR-БРЕНДИНГУ	73
Улицька І. Є., Хитра О. В. СТРАТЕГІЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЯК ОРІЄНТИР ДЛЯ РОЗРОБКИ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА (НА ПРИКЛАДІ АГРОПРОМИСЛОВОГО ХОЛДІНГУ «АСТАРТА-КИЇВ»).....	77

Чатченко Т. В., Давидова І. А. ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ	81
Шкіря Д. М. ДЕМОГРАФІЧНА КРИЗА ЯК ФАКТОР ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	84
СЕКЦІЯ 7. ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ	
Алескерова Ю. В., Червань О. Г. СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА»	87
Бричка Б. Б. НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ЦЕНТРАЛЬНОГО БАНКУ, ЇЇ ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ.....	90
Кононець О. Я. ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ТА МАКСИМІЗАЦІЇ ВАРТОСТІ КОМПАНІЙ В УКРАЇНІ	92
Лаврик В. В. АНАЛІЗ ТАРИФНОГО НАВАНТАЖЕННЯ ЗА ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ В РІЗНИХ КРАЇНАХ СВІТУ	94
СЕКЦІЯ 8. БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК, АНАЛІЗ ТА АУДИТ	
Сташенко Ю. В., Гавриловський О. С. АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКОВОГО БОРГУ В УКРАЇНІ	98
Ткач О. Л. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ЕТИКИ ДЕРЖАВНИХ АУДИТОРІВ	101

СЕКЦІЯ 7. ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

Алескерова Ю. В.

доктор економічних наук, старший науковий співробітник,
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування

Червань О. Г.

магістр

*Вінницький національний аграрний університет
м. Вінниця, Україна*

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА»

Капітал – одна з фундаментальних економічних категорій, сутність якої наукова думка з'ясовує протягом кількох століть. Термін «капітал» походить від латинського “capitalis”, що означає основний, головний. У початкових роботах економістів капітал розглядався як основне багатство, основне майно. У міру розвитку економічної думки це первісне абстрактне і узагальнене поняття капіталу наповнювалося конкретним змістом, відповідним панівної парадигми економічного аналізу розвитку суспільства.

У процесі господарської діяльності відбувається постійний оборот капіталу: послідовно він змінює грошову форму на матеріальну, яка в свою чергу змінюється, приймаючи різні форми продукції, товару і інші, відповідно до умов виробничо-комерційної діяльності організації, і, нарешті, капітал знову перетворюється в грошові кошти, готові почати новий кругообіг.

В українській практиці капітал підприємства часто розділяють на капітал активний і пасивний. З методологічної точки зору це невірно. Такий підхід є причиною недооцінки місця і ролі капіталу в бізнесі і приводить до поверхневого розгляду джерел формування капіталу. Капітал не може бути пасивним, так як є вартістю, що приносить додаткову вартість, що знаходиться в русі, в постійному обороті. Тому більш обґрунтовано тут застосовувати поняття джерел формування капіталу і функціонуючого капіталу [7].

Власний капітал складається зі статутного, додаткового і резервного капіталу, нерозподіленого прибутку та цільових (спеціальних) фондів (рис. 1). Комерційні організації, що функціонують на принципах ринкової економіки, як правило, володіють колективною або корпоративною власністю. Власниками виступають юридичні та фізичні особи, колектив вкладників-пайовиків або корпорація акціонерів. Статутний капітал, сформований як частина акціонерного капіталу, найбільш повно відображає всі аспекти організаційно-правових основ формування статутного капіталу.

Фінансовий стан підприємства в багатьох випадках залежить від того, які кошти має підприємство, звідки вони взялися і куди вкладені. Структура джерел утворення активів (засобів) представлена основними складовими: власним капіталом і позиковим капіталом.

Власний капітал (ВК) організації як юридичної особи в загальному вигляді визначається вартістю майна, що належить організації. Власний капітал складається із статутного, додаткового, резервного капіталу і нерозподіленого прибутку.

А позиковим капіталом (ПК) є частина вартості майна організації, придбаного в рахунок зобов'язання повернути постачальникові, банку, іншому кредиторів гроші або цінності, еквівалентні вартості такого майна. У складі позикового капіталу розрізняють короткострокові і довгострокові позикові засоби, кредиторську заборгованість (притягнений капітал).

В даний час найбільше визнання отримала компромісна теорія структури капіталу (оптимальна структура знаходиться як компроміс між податковими перевагами залучення позикового капіталу і витратами банкрутства), яка не дозволяє для конкретної корпорації розрахувати найкраще поєднання власного і позикового капіталу, але формулює загальні рекомендації при прийнятті рішень.

Динамічні моделі враховують постійний потік інформації, який отримує ринок по даній корпорації. Розглядається більше число інструментів прийняття рішень. Управління джерелами фінансування не зводиться до встановлення цільової структури капіталу, так як включає вибір між короткостроковими і довгостроковими джерелами і управління власними джерелами (прийняття рішень по структурі власного капіталу).

Достатній розмір фінансових ресурсів забезпечує: фінансову стійкість, платоспроможність, стабілізацію обсягів виробництва, а також можливість його розширення, достатній рівень забезпечення організації матеріальними ресурсами, а, отже, здатність в процесі виробництва відшкодувати авансовані фінансові ресурси в обсягах, що не будуть поступатися використаним.

Успішна реалізація розробленої політики формування фінансових ресурсів пов'язана з вирішенням таких основних завдань: – проведенням об'єктивної оцінки вартості окремих елементів власного капіталу; – забезпеченням максимізації формування прибутку підприємства з урахуванням допустимого рівня фінансового ризику; – формуванням ефективної політики розподілення прибутку (дивідендної політики) підприємства; – формуванням і ефективним здійсненням політики додаткової емісії акцій (емісійної політики) чи залучення додаткового пайового капіталу.

Фінансова політика управління капіталом підприємства, в першу чергу проявляється у захисті його від можливого банкрутства.

Банкрутство – це реалізація катастрофічних ризиків підприємства в процесі його господарської діяльності, внаслідок якої воно не може задовільнити в установлені строки вимоги, що пред'явлено зі сторони кредиторів та виконати зобов'язання перед бюджетом.

Як правило, оскільки основною метою управління капіталом підприємства є отримання прибутку, то особлива увага при визначенні ефективності приділяється показникам, в обрахунку яких приймає участь безпосередній результат діяльності підприємства: чистий прибуток (збиток). За результатами аналізу показників, наведених в табл. 2, спостерігається певна стабільність показників фінансового стану.

Отриманий економічний ефект від використання наявних капіталу, виражений через систему економічних показників та коефіцієнтів, підтверджує взаємозалежність обсягу використаних ресурсів, доходності та ефективності використання активів.

В цілому дослідження спрямоване на вивчення сучасних концепцій управління капіталом і їх застосування для визначення оптимізації структури джерел фінансування підприємства.

Література:

1. Бланк, И. А. Финансовый менеджмент. Киев «НикаЦентр», 2001. 528 с.
2. Алескерова Ю.В., Тодосійчук В.Л. Бюджетування як інноваційний підхід в управлінні аграрним підприємством. Глобальні та національні проблеми економіки. 2016. № 10. С. 524-528.
3. Алескерова Ю.В. Управління капіталом страхових компаній. Ю.В. Алескерова, О.М. Сідак. Інфраструктура ринку. 2018. Вип. 18. С. 300-306.
4. Салькова І.Ю., Римар А.Ю. Основи забезпечення фінансової безпеки. Глобальні та національні проблеми економіки. 2017. Вип. 20. С. 889-893.
5. Aleskerova Yu., Mulyk T., Fedoryshyna L. Improving credit protection analysis methods. Reports of main agricultural enterprises. Baltic Journal of Economic Studies. 2018. Vol. 4. No. 2. P. 1–7.
6. Aleskerova Yu., Fedoryshyna L. Analysis of investment activities of enterprises of Ukraine. Economic system development trends: the experience of countries of Eastern Europe and prospects of Ukraine. Riga. 2018. P. 1–17.
7. Калетнік Г.М. Стратегіко-інституційні засади ефективності використання потенціалу аграрного сектора економіки. Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Економіка. фінанси. менеджмент: актуальні питання науки і практики». 2015. Вип. 1. С. 3-14.

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

**«НАУКА ТА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПІТАЛ
У СИСТЕМІ ФАКТОРІВ
ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕКОНОМІКИ»**

м. Київ, 17 серпня 2019 року

Редактор, коректор – А.В. Білий
Технічний редактор, комп'ютерна верстка – О.А. Головко

Видано за авторською редакцією.
Здано в роботу 20.08.2019 р. Підписано до друку 21.08.2019 р.
Формат 60x84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Цифровий друк. Ум. друк. арк. 6,05. Зам. № 1908-64. Тираж 100 прим.
Ціна договірна.
Віддруковано з готового оригінал-макету: ФОП Головко О.А.
Моб.тел: +38 099 414 86 36

Printed in Ukraine